

עפ"ת 732/05/22 - עמראן קבהא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 732-05-22 קבהא נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 394776/2018

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערער עמראן קבהא
נגד
משיבה מדינת ישראל

פסק דין

המערער הורשע בבית המשפט השלום לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופטת מ' כהן) בת"ד 4081-09-19 בעבירות של סטייה מקו הנסיעה, לפי תקנה 41 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן - **תקנות התעבורה**), נהיגה בחוסר זהירות, לפי תקנה 21 (ג) לתקנות התעבורה, התנהגות הגורמת נזק וחבלות של ממש, לפי תקנה 21 (ב)(2) לתקנות התעבורה בצירוף סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961 (להלן - **פקודת התעבורה**).

המערער הודה בכתב אישום מתוקן, בעקבות מחיקת עבירה של נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה שיוחסה לו תחילה, והמרתה בעבירה של נהיגה בחוסר זהירות.

על פי העובדות בהן הודה, נהג המערער ביום 31.8.18 בשעה 04:45 ברכב משא פתוח מסוג דאף מ.ר. 736815 בכביש 6, מכיוון צפון לדרום, בסמוך לק"מ 145.5 כאשר במקום מסומן על הכביש אי תנועה (תמרור 815). מר אלמוג אסולין שנהג אותה ברכב פיאט מרכב אחוד, מ.ר. 1144567 בכביש 6, בכיוון נסיעת הנאשם, עצר את רכבו על אי התנועה ופתח את דלת הנהג על מנת לצאת מרכבו. המערער לא הבחין מבעוד מועד ברכב הפיאט אשר עמד על אי התנועה, סטה ימינה מנתיב נסיעתו, ופגע בנהג המעורב וברכבו.

לנהג שנפגע נגרמה "**חבלה של ממש בכך שנפגע בראשו ונגרמו לו דמם סאב דורלי לאורך המיספרה הימנית והוא נזקק לתפרים בקרקפת, שבר באמה, שבר בצלע 9 משמאל, חתכים באוזן ימין שנתפרו וכן הוא הורדם והונשם במסגרת האשפוז**".

כמו כן נחבל המערער וכלי הרכב ניזוקו.

בית משפט קמא סקר בגזר דינו את תסקיר שירות המבחן מיום 10.8.2020 שהוגש בעניינו של המערער ממנו עולה, כי המערער נשוי ואב לשני ילדים קטנים, ואשתו בהריון. המערער הביע צער על הפגיעה בנהג המעורב, קיבל עליו אחריות, ציין כי המראות הקשים של התאונה מלווים אותו, וכי הוא אינו רוצה לחזור לעבודתו כנהג משאית. שירות המבחן התרשם כי המערער סובל מתסמינים פוסט טראומטיים שהתפתחו בעקבות אירוע התאונה, והמערער הביע

נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן על הטלת של"צ בהיקף של 250 שעות וצו מבחן למשך שנה.

באשר לנסיבות המקרה ציין בית המשפט קמא כי מדובר בתאונה שקרתה בשעות הבוקר המוקדמות, הנאשם נהג בחוסר זהירות, ברכב משא פתוח, לא נתן תשומת לב לדרך, סטה ימינה מנתיבו, לא הבחין ברכב המעורב שעמד על אי תנועה ופגע בו; באשר לחבלות שנגרמו לנהג המעורב ציין בית המשפט כי **"מעיון במסמכים הרפואיים של הנפגע עולה בין היתר כי התקבל לטיפול נמרץ מורדם ומונשם, נפגע בראשו ונזקק לתפרים, שבר בשורש כף היד, המטומא תת עורית מסביב לעין, אושפז למשך 6 ימים, הומלץ על טיפול בריפוי בעיסוק באשפוז יום ובשיקום ביתי בשל מצב קוגניטיבי ותפקודי. כאמור לעיל לא הוצגו בפני מסמכים/חוות דעת על קביעת נכות ומצאתי כי החבלות של ממש הם ברף הבינוני עד גבוה ברף הנמוך לנהג המעורב"**.

לאחר קביעת הפגיעה בערכים המוגנים, מידת הפגיעה, וסקירת הפסיקה, נקבע על ידי בית משפט קמא כי מתחם הענישה **"כולל פסילה שנע בין 3 חודשים ועד למעלה מ-12 חודשים, לצד רכיבי ענישה נוספים וקנס של מאות עד אלפי שקלים. ובמקרים של חבלות חמורות ניתן להטיל של"צ ומאסר על תנאי עד מאסר בעבודות שירות"**.

במסגרת קביעת העונש ציין בית המשפט כי למערער, הנוהג משנת 2014, 12 הרשעות תעבורה קודמות "בין היתר עבירה חוזרת של נהיגה ללא חגורת בטיחות, נהיגה ברכב לא תקין והרשעה אחרונה בעבירת מהירות מחודש אוקטובר 2021", וכן עבירות אחרות. צוין כי 5 מההרשעות הן מהשנים 2020-2021. בית המשפט נתן ביטוי לקולא לתיקונו של כתב האישום, "הודאתו הכנה" של המערער, לכך שהמערער סובל מפוסט טראומה, להיעדר עבר מכביד, ולכך שהמערער לא הורשע בעבר בגין גרימת תאונה.

באשר לזמן שחלף מאז מועד התאונה, צוין כי השיהוי קשור בהגשת בקשות דחיה מרובות מטעם ההגנה, הצורך בהוצאת צווי הבאה נגד המערער, כפירה באשמה עד הדין ביום 16.3.21, והפניית המערער לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

בגזר הדין שניתן ביום 17.3.22 הוטלו על המערער 250 שעות של"צ, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 15 חדשים "בניכוי פסילה מנהלית של 60 ימים וכן פסילה עד תום ההליכים"; פסילה בת 3 חדשים מותנית למשך 3 שנים, קנס בסך של 3000 ₪ (לתשלום תוך 90 ימים). בנוסף הוטל צו מבחן למשך שנה. בית משפט קמא הטיל על המערער בנוסף, עונש מאסר מותנה, שבניסוחו נפלה השמטה מסוימת, וזו תבוא על תיקונה בכך שמובהר כי עונש התנאי הוא **6 חודשי** מאסר מותנים למשך 3 שנים שהמערער לא יעבור העבירות שפורטו בגזר הדין.

המערער מלין בערעורו כנגד אורכו של עונש הפסילה בפועל שהוטל, וטענתו הינה כי מתחם העונש בסוג עבירות אלה, לאחר תיקונו של כתב האישום, "נע בין פסילה על תנאי לבין 6 חודשי פסילה בפועל", בשים לב גם לעונשים האחרים שהוטלו על המערער, ולפסקי דין שונים בהם הוטלו עונשים קלים יותר. ב"כ המערער, עו"ד כבהה, צירף לטיעונו אסופה של פסקי דין בהם הוטלו עונשי פסילה קלים יותר בעבירות דומות שהסתיימו בחבלות גוף (הודעת ב"כ המערער מיום 12.6.22); עוד צוין כי מדובר בעבירה ישנה, וכי עברו של המערער אינו מכביד והיה מקום ליתן לכך משקל נוסף בשקילת העונש. באשר לתוצאת התאונה טען ב"כ המערער כי בית משפט קמא שגה בכך "שקבע שמדובר בחבלות של ממש", ולא התקבל כל תיעוד רפואי בדבר נכות שנגרמה.

ב"כ המשיבה, עו"ד כהן - קדוש, טענה מנגד, כי יש להותיר גזר הדין שניתן על כנו, וכי אין חומרה בעונש הפסילה נוכח חומרת הפגיעות שנגרמו, שעליהן ניתן לעמוד מכך שהנפגע "הורדם והונשם", כפי שצוין בכתב האישום.

לא ראיתי מקום לקבלת הערעור.

לצורך קביעת מתחם העונש הראוי על פי הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ישים בית המשפט לנגד עיניו את הערך החברתי הנפגע ממעשי העבירה של נהיגה חסרת זהירות המביאה לא אחת לפגיעות גוף קשות, היינו הצורך בהגנה על שלומם של המשתמשים בדרך, נהגים והולכי רגל, חייהם ושלמות גופם. בעת שבאים לדון בקביעת מתחם העונש, יש לבחון את נסיבות העבירה ובראש ובראשונה, את דרגת הרשלנות ואת חומרת הפגיעה שנגרמה בעטייה.

הרשלנות שגילה המערער נמצאת ברף חומרה משמעותי. נהיגת רכב על כביש מהיר, מחייבת עירנות מוגברת ושימת לב מיוחדת לתנועת המשתמשים האחרים בדרך, והדברים נכונים ביתר שאת שכשהנהיגה מתבצעת ברכב משא העלול להסב תוצאות הרוות אסון. המערער סטה מהדרך ללא סיבה, ולא הבחין ברכבו של הנהג המעורב שעצר במקום, ומכאן היתה קצרה הדרך לפגיעה ברכב ובנהגו. למרבת מזלו של הנהג הנפגע לא הסתיימה התאונה בתוצאות קשות יותר, ויש לקוות כי בינתיים חזר לאיתנו, ואולם מהנתונים הרפואיים שהובאו בפני בית המשפט (סיכום רפואי מבית החולים בילינסון), עולות פגיעות משמעותיות ואישפוז במחלקת טיפול נמרץ, ואין בסיס לטענה שעלתה כי לא נגרמו חבלות של ממש, נוכח הסיכום הרפואי שהוצג והודאת המערער בכתב האישום בו מפורטות אותן חבלות.

כפי שצוין הציג ב"כ המערער פסקי דין שונים בהם הוטלו עונשי פסילה קלים יותר; עם זאת, יש להדגיש, כי הקו המנחה המותווה בפסיקת בית המשפט העליון נותן משקל בכורה לצורך לצמצם את נגע תאונות הדרכים ותוצאותיהן הקשות, גם בהטלת ענישה ממשית. כך, ב-רע"פ 8612/20 **יורם גבאי נ. מ"י**, (12.1.2021) בו אושר עונש פסילה בפועל לתקופה של 16 חדשים, לאחר הרשעה בעבירות דומות, נאמר על ידי כב' השופט אלרון: **"כפי שהדגשתי לא אחת, נוכח ריבוי תאונות הדרכים בארץ, יש להשית ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות תעבורה, במטרה להביא להקפדה על כללי הזהירות בדרכים, ולשמירה על חייהם של משתמשי הדרך ועל שלמות גופם. במקרה דנן, בית משפט השלום לתעבורה העניק משקל רב לנסיבותיו האישיות של המבקש, ובכללן הפגיעה בפרנסתו ומחלת בת זוגו, והקל בעונשו לפני משורת הדין על מנת לצמצם את הפגיעה שתיגרם לו ולבת זוגו. ספק לטעמי אם עונש זה מבטא את חומרת מעשי המבקש, וזאת בשים לב לנזקים הקשים שגרם לרוכב האופנוע שבו פגע".**

(וראו להשוואה: רעפ 9480/12 **הילדה אברמוביץ נ' מדינת ישראל**, (8.1.2013), שם הוטל על נהגת שגרמה לתאונה ולחבלות קשות להולכת רגל בגין נסיעה לאחר והורשעה בעבירה של נהיגה בקלות ראש, עונש של 6 שנות פסילת רישיון נהיגה, ונקבע **"כי העונש אשר הושת על המבקשת אינו סוטה מן העונש הראוי, בנסיבות העניין"**).

אין אני מוצא כל חומרה המצדיקה התערבות ערכאת ערעור בעונש הפסילה שהוטל, ובגזר הדין ניתן ביטוי הולם לנסיבות התאונה ופגיעות הגוף שנגרמו, כמו גם להודאת המערער ונסיבותיו האישיות; מעונש הפסילה נוכחה גם פסילה מנהלית.

בנסיבות אלה, מורה אני על דחיית הערעור, כפוף לתיקון השגגה בניסוחו של עונש המאסר המותנה.

המזכירות תעביר פסק הדין לידי הצדדים.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"ב, 14 יוני 2022, בהעדר הצדדים.